

paa de længste Afstande, sat til henholdsvis $17\frac{1}{2}$, 11 og $6\frac{1}{2}$ for de 3 Vognklasser. Disse Minimalpriser ere i Lovforslaget forhøjede til henholdsvis 21, $13\frac{1}{4}$ og $7\frac{3}{4}$ Kr., og hertil kommer saa, naar man benytter Iltog, et yderligere Tillæg, hvilket er som Maksimum henholdsvis 1 Kr. 60 Øre, 1 Kr. og 60 Øre. Jeg tror, det maa erkendes, at disse Forhøjelser tilsammentagne betyde et saa væsentligt Tillæg til de nuværende Biletpriser, at jeg vil være meget betænkelig ved at gaa højere. Det maa jo erindres, at vi i vort Land stadig maa regne med Konkurrencen fra Søvejen, og Statsbanerne ere derfor paa ingen Maade absolut Herrer over, hvorledes de ville sætte deres Takster. De ere endda mere Herre derover paa de korte Afstande, end de ere det paa de lange Afstande.

Det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) og adskillige andre ærede Medlemmer have talt om Forhøjelsen af Prisen paa Abonnementskort. Det nævnte ærede Medlem fandt, at Forhøjelsen var snarest for stor, medens andre ærede Medlemmer have fundet den snarest for lille. Jeg tror nu, at den her foreslaaede Forhøjelse med 30 pCt. paa Abonnementskort mellem 2 Stationer — og det er dem, der ere de vigtigste, det er dem, der betyde noget med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Folk kan flytte uden for Byen og regelmæssig tage ind og ud — jeg tror, at den kan bæres. Den kan paa ingen Maade siges at være saa væsentlig, at den vil bringe alvorlig Forstyrrelse i de Forhold, der have udviklet sig i Kraft af den bestaaende Takstlov. Men jeg tror paa den anden Side, at det vil være urigtigt at gaa højere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det samme gælder om Abonnementskort til Rejser mellem samtlige Stationer. Den Forhøjelse, der der foreslaas, er i Sammenligning med den nuværende ingenlunde ubetydelig. Den bestaar ikke blot i en Forhøjelse med 25 pCt. for 14 Dages Kort og Maanedskort, men ogsaa deri, at den Rabat, der gives for Kort paa længere Tid end 1 Maaned, kun maa være $\frac{1}{3}$ af den tilsvarende forholdsvise Pris for Maanedskort. Naar man kommer op til Kort med længere Gyldighed end 1 Maaned, bliver Forhøjelsen derfor ganske antagelig. — Det ærede 7de kongevalgte Medlem omtalte endvidere Spørgsmaalet om Afskaffelsen af 10 Øres Gebyret for Indskrivelsen af Rejsegods. Det er meget rigtigt, at der tidligere har været stillet Forslag om at afskaffe denne Betaling. Det er et

rent Spørgsmaal om, hvorvidt man vil afse denne Indtægt. Efter de Oplysninger, der ere mig givne, indbringer dette Gebyr en 80,000 Kr. om Aaret, og saaledes som Statsbanerne ere situerede, er det en Sum, som ogsaa er værd at tage med. Ud over dette har Sagen ingen Betydning.

Dernæst er der blevet talt en Del om Reglerne for Fribefordring. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at der er vistnok fra forskellige ærede Medlemmers Side nogen Misforstaaelse til Stede med Hensyn til Omfanget af den Myndighed til at tilstaa Fribefordring, som foreslaas tillagt Ministeren. Denne er bemyndiget til at afslutte Overenskomst om Fribefordring med andre Befordringsinstitutioner, altsaa dels andre Jernbaneselskaber dels ogsaa Dampskibsselskaber, baade indenlandske og udenlandske, og dernæst til at slutte Overenskomster med Dagspressen til Sikring af Befolkningens Adgang til Underretning om Togplaner og Takstbestemmelser. Men uden for disse bestemt afgrænsede Bemyndigelser er Ministeren ikke beføjet til paa egen Haand at indrømme Fribefordring undtagen „i enkelte Tilfælde“, det vil sige, Ministeren kan ikke tilstaa en stadig eller en regelmæssig tilbagevendende Adgang til Frikørsel, men kan kun bevilge fri Befordring ved enkelte bestemte Lejligheder, naar i øvrigt Omstændighederne tale derfor. Altsaa f. Eks. naar der afholdes en Kongres her i Landet, og Deltagerne i den anmode om Fribefordring, kan Ministeren tilstaa dette paa egen Haand. Men Ministeren kan ikke uden for de før nævnte udtrykkelige Bemyndigelser indrømme nogen fast eller regelmæssig tilbagevendende Adgang til Fribefordring. — Hvad angaar Dagspressens Adgang til Fribefordring, er det Hensigten at indrømme den i samme Omfang, som den allerede nu eksisterer, men ikke i videre Omfang, og Meningen er, at Dagspressen til Gengæld skal yde gratis Bekendtgørelse af Togplaner og Takstbestemmelser. Spørgsmaalet er da kun det ikke meget store, om de to Præstationer kunne ækvivalere hinanden; derom kan man have forskellige Meninger; men det forekommer mig, at man med lidt god Villie kan finde, at de gaa nogenlunde op mod hinanden. — Naar der derimod uden for de nævnte Tilfælde skal indrømmes Adgang til Fribefordring, det være sig nu af humane Grunde eller i andet Øjemed, maa der gives en særlig Bevilling dertil paa Finansloven. Hvert enkelt Ministerium vil have